

- zmianę wspomnianej decyzji;
- obciążenie Sądu Pierwszej Instancji Wspólnot Europejskich całością kosztów.

Zarzuty i główne argumenty

Zgłoszony wspólnotowy znak towarowy: Graficzny znak towarowy zawierający elementy słowne „BATEAUX-MOUCHES” dla usług z klas 39, 41 i 43 — zgłoszenie nr 5 666 631

Decyzja eksperta: Częściowe odrzucenie zgłoszenia

Decyzja Izby Odwoławczej: Oddalenie odwołania

Podniesione zarzuty: Naruszenie art. 7 ust. 1 lit. b) i c) rozporządzenia nr 207/2009

Skarga wniesiona w dniu 26 grudnia 2012 r. — Central Bank of Iran przeciwko Radzie

(Sprawa T-563/12)

(2013/C 55/37)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Central Bank of Iran (Teheran, Iran) (przedstawiciel: M. Lester, barrister)

Strona pozwana: Rada Unii Europejskiej

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności decyzji Rady 2012/635/WPZiB z dnia 15 października 2012 r.⁽¹⁾ i rozporządzenia wykonawczego Rady (UE) nr 945/2012 z dnia 15 października 2012 r.⁽²⁾ w zakresie, w jakim środki te mają zastosowanie do strony skarżącej;
- obciążenie strony pozwanej kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi cztery zarzuty.

- 1) Zarzut pierwszy dotyczący tego, że nie zostało spełnione żadne z kryteriów prawnych umieszczenia strony skarżącej w wykazie, Rada dopuściła się oczywistego błędu w ocenie, uznając, iż zostało spełnione którekolwiek z kryteriów umieszczenia w wykazie, i brak jest ważnej podstawy prawnej dla jej wskazania.
- 2) Zarzut drugi dotyczący tego, że Rada nie przedstawiła odpowiedniego lub wystarczającego uzasadnienia dla objęcia strony skarżącej zakwestionowanymi środkami.
- 3) Zarzut trzeci dotyczący tego, że Rada nie zagwarantowała stronie skarżącej prawa do obrony i prawa do skutecznej kontroli sądowej.
- 4) Zarzut czwarty dotyczący tego, że decyzja Rady o wskazaniu strony skarżącej naruszyła, w sposób nieuzasadniony lub nieproporcjonalny, prawa podstawowe strony skarżącej, w tym prawo do ochrony własności, działalności gospodarczej i reputacji.

⁽¹⁾ Decyzja Rady 2012/635/WPZiB z dnia 15 października 2012 r. dotycząca zmiany decyzji 2010/413/WPZiB w sprawie środków ograniczających wobec Iranu (Dz.U. L 282, s. 58).

⁽²⁾ Rozporządzenie wykonawcze Rady (UE) nr 945/2012 z dnia 15 października 2012 r. dotyczące wykonania rozporządzenia (UE) nr 267/2012 w sprawie środków ograniczających wobec Iranu (Dz.U. L 282, s. 16).

Skarga wniesiona w dniu 26 grudnia 2012 r. — Ministry of Energy of Iran przeciwko Radzie

(Sprawa T-564/12)

(2013/C 55/38)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Ministry of Energy of Iran (Teheran, Iran) (przedstawiciel: M. Lester, barrister)

Strona pozwana: Rada Unii Europejskiej

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności decyzji Rady 2012/635/WPZiB z dnia 15 października 2012 r.⁽¹⁾ i rozporządzenia wykonawczego Rady (UE) nr 945/2012 z dnia 15 października 2012 r.⁽²⁾ w zakresie, w jakim środki te mają zastosowanie do strony skarżącej;
- obciążenie strony pozwanej kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi cztery zarzuty.

- 1) Zarzut pierwszy dotyczący tego, że nie zostało spełnione żadne z kryteriów prawnych umieszczenia strony skarżącej w wykazie, Rada dopuściła się oczywistego błędu w ocenie, uznając, iż zostało spełnione którekolwiek z kryteriów umieszczenia w wykazie, i a jej wskazanie opiera się na oczywistym błędzie faktycznym.
- 2) Zarzut drugi dotyczący tego, że Rada nie przedstawiła odpowiedniego lub wystarczającego uzasadnienia dla objęcia strony skarżącej zakwestionowanymi środkami.
- 3) Zarzut trzeci dotyczący tego, że Rada nie zagwarantowała stronie skarżącej prawa do obrony i prawa do skutecznej kontroli sądowej.
- 4) Zarzut czwarty dotyczący tego, że decyzja Rady o wskazaniu strony skarżącej naruszyła, w sposób nieuzasadniony lub nieproporcjonalny, prawa podstawowe strony skarżącej, w tym prawo do ochrony własności, działalności gospodarczej i reputacji.

⁽¹⁾ Decyzja Rady 2012/635/WPZiB z dnia 15 października 2012 r. dotycząca zmiany decyzji 2010/413/WPZiB w sprawie środków ograniczających wobec Iranu (Dz.U. L 282, s. 58).

⁽²⁾ Rozporządzenie wykonawcze Rady (UE) nr 945/2012 z dnia 15 października 2012 r. dotyczące wykonania rozporządzenia (UE) nr 267/2012 w sprawie środków ograniczających wobec Iranu (Dz.U. L 282, s. 16).

Skarga wniesiona w dniu 27 grudnia 2012 r. — National Iranian Tanker Company przeciwko Radzie

(Sprawa T-565/12)

(2013/C 55/39)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: National Iranian Tanker Company (Teheran, Iran) (przedstawiciele: R. Chandrasekera, S. Ashley, C. Murphy, solicitors, i M. Lester, barrister)

Strona pozwana: Rada Unii Europejskiej

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności decyzji Rady 2012/635/WPZiB z dnia 15 października 2012 r. ⁽¹⁾ i rozporządzenia wykonawczego Rady (UE) nr 945/2012 z dnia 15 października 2012 r. ⁽²⁾ w zakresie, w jakim środki te mają zastosowanie do strony skarżącej;

— nakazanie, by stwierdzenie nieważności uzyskało natychmiastową skuteczność bez jego zawieszenia;

— obciążenie strony pozwanej kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi cztery zarzuty.

- 1) Zarzut pierwszy dotyczący tego, że nie zostało spełnione żadne z kryteriów prawnych umieszczenia strony skarżącej w wykazie, Rada dopuściła się oczywistego błędu w ocenie, uznając, iż zostało spełnione którekolwiek z kryteriów umieszczenia w wykazie, i brak jest ważnej prawnej lub faktycznej podstawy dla jej wskazania.
- 2) Zarzut drugi dotyczący tego, że Rada nie przedstawiła odpowiedniego lub wystarczającego uzasadnienia dla wskazania strony skarżącej.
- 3) Zarzut trzeci dotyczący tego, że Rada nie zagwarantowała stronie skarżącej prawa do obrony i prawa do skutecznej kontroli sądowej.
- 4) Zarzut czwarty dotyczący tego, że decyzja Rady o wskazaniu strony skarżącej naruszyła, w sposób nieuzasadniony lub nieproporcjonalny, prawa podstawowe strony skarżącej, w tym prawo do ochrony własności, działalności gospodarczej i reputacji.

⁽¹⁾ Decyzja Rady 2012/635/WPZiB z dnia 15 października 2012 r. dotycząca zmiany decyzji 2010/413/WPZiB w sprawie środków ograniczających wobec Iranu (Dz.U. L 282, s. 58).

⁽²⁾ Rozporządzenie wykonawcze Rady (UE) nr 945/2012 z dnia 15 października 2012 r. dotyczące wykonania rozporządzenia (UE) nr 267/2012 w sprawie środków ograniczających wobec Iranu (Dz.U. L 282, s. 16).

Skarga wniesiona w dniu 18 grudnia 2012 r. — PAN Europe i Stichting Natuur en Milieu przeciwko Komisji

(Sprawa T-574/12)

(2013/C 55/40)

Język postępowania: niderlandzki

Strony

Strona skarżąca: Pesticide Action Network Europe (PAN Europe) (Bruksela, Belgia) i Stichting Natuur en Milieu (Utrecht, Niderlandy) (przedstawiciel: adwokat F. Martens)

Strona pozwana: Komisja Europejska